

Dage er en lovlig knap Tid; men den højt-ærede Minister har jo allerede erkendt dette og gjort Undskyldning derfor. Og jeg kan godt forstaa, at det i Aar har været meget vanskeligt at tilendebringe Finanslovsbehandlingen tidligere, blandt andet paa Grund af den Masse Ændringsforslag, som de sønderjydske Landsdeles Indlemmelse har foranlediget. Det ærede Medlem, der ellers syntes at have Tillid til min finansielle Indsigt og i øvrigt sætter Pris paa mine andre gode Egenskaber, troede ikke, at jeg havde været i Stand til i den korte Tid, Finansloven havde foreligget, at danne mig en virkelig begrundet Mening om, hvorvidt Landstinget i Aar kunde overholde det Minimum af Indflydelse, Tinget dog bør have paa Finansloven, og forvisse sig om, at der ikke var optaget almindelige Lovgivningsspørgsmaal, som efter Landstingets Mening bør ordnes ved særlig Lov, eller større Nybevillinger, som ligeledes efter Landstingets Mening bør gøres til Genstand for særlige Love. Men der har det ærede Medlem dog, trods hans gode Mening om min Indsigt, undervurderet mig. Jeg er ret sikker paa, at der ikke paa Finanslovsforslaget findes Bevillinger af den af mig omtalte kriminelle Art. Og det har ikke været saa vanskeligt for mig at danne mig en Mening derom. Vi følger dog i Landstinget i nogen Maade med, hvad der sker i Folketinget, og vi har Landstingets Finansudvalg, hvor Ministrene kommer med den Art Forslag. Og som Finansministeren oplyste, var der flere Spørgsmaal, hvor han var kommet til Landstingets Finansudvalg, naar han fandt, at de var paa Grænsen af, hvad der burde optages paa Finansloven, i alt Fald af en saadan Art, at han ikke mente, de burde optages der uden Landstingsudvalgets Billigelse, f. Eks. Tobaksskatten etc. Jeg er derfor ret sikker paa, at der ikke findes nogen af de af mig omtalte kriminelle Punkter paa det foreliggende Finanslovsforslag. Men for øvrigt sagde jeg, at saa vidt jeg kunde skønne, fandtes de ikke. Og nu vil vi jo kunne undersøge det nærmere i Udvalget. Jeg tror dog ikke, at der findes saadanne. Endelig skal jeg gøre en kort Bemærkning angaaende Kulafskrivningen. Det synes mig at være en besynderlig Idé, at man vil have afskrevet disse Masser af Millioner paa Kulbeholdningen. Jeg kan ikke se andet, end at Konsekvensen da maatte være, at man ogsaa skulde optage Statens andre Lagre, Værdier, Bygninger etc. til Omvurdering paa Finansloven hver Gang.

Ellers vilde man jo i disse Henseender heller ikke komme til noget reelt Grundlag for Bedømmelsen af, hvordan vi sidder i det.

Bramsnes: Jeg antydede, da jeg første Gang havde Ordet, den Mulighed, at der i det kommende Finansaar kunde blive Tale om at nedsætte Forbrugsafgifterne. Det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) gjorde med Rette opmærksom paa, at det vilde være overordentlig værdifuldt ved en saadan Overvejelse at faa at vide, hvorledes Statens finansielle Forhold har været i Løbet af indeværende Finansaar. Det forundrer mig overordentlig meget, at den højtærede Minister nægtede at give Oplysninger derom. Den højtærede Minister mente ikke, at det var nødvendigt, og at det heller ikke var af nogen Værdi. Hvorvidt det er af nogen Værdi for Rigsdagen at faa det at vide, kunde Rigsdagen i og for sig selv skønne over. Hvis den højtærede Minister gav de Oplysninger, han havde, kunde han ikke gøre mere, og der er sikkert heller ingen, der forlanger mere af ham. Jeg synes, at det er et ejendommeligt Standpunkt og ogsaa hindrende for et rimeligt Skøn over, hvad der eventuelt kan gøres i Finansaarets Løb, at Finansministeren erklærer selv i den 11te Time, at det vilde dog være ganske nytteløst at forsøge at give Oplysninger om, hvad der var sket, naar man ikke fuldt ud kunde garantere, hvad der vilde ske de sidste Dage, og inden man havde hele Regnskabet. Jeg beklager, hvis det skulde være saaledes ogsaa i det kommende Aar, at Finansministeren er utilbøjelig til at give Oplysninger om, hvad der er sket finansielt i den Tid, der er gaet. Det vil naturligvis i høj Grad vanskeliggøre et Skøn fra de Sider i Rigsdagen, der eventuelt kunde ønske at fremkomme med Forslag, som kunde berøre Statens økonomiske Forhold. Man er da nødt til at gøre det, om jeg saa maa sige, paa Statsministerens glatte Ansigt, i Stedet for paa positive Oplysninger, og det er naturligvis et noget usikkert Grundlag at drage sine Slutninger paa. Men der er altsaa ikke nogen anden Udvej, naar Ministeren ikke mener, at det er nødvendigt at give saadanne Oplysninger.

Med Hensyn til Realiteten i det Spørgsmaal, jeg har fremdraget, om en eventuel Nedsættelse af Forbrugsafgifterne i det kommende Aar, havde jeg ikke synderlig Glæde af de Bemærkninger, den højtærede Minister gjorde derom, idet der i dem laa